

MORIS (*Hubert*), Missionaris-jezuïet (Emaal, Limburg, 1.11.1879 — op zee, 1.10.1937).

Geboren te Emaal in de provincie Limburg op 1 november 1879, gaat Hubert Moris studeren aan het college van Saint-Hadelin te Visé, en later aan de normaalschool van St-Roch. Na zijn voltooide studies voelt hij zich tot de priesterstaat aangetrokken, en wordt aangenomen op het klein seminarie. Op 23 september 1903 treedt hij in de orde der Jezuïeten in het noviciaat te Aarlen, verblijft daarna te Drongen, waar hij twee jaar letteren studeert en te Leuven, waar hij de filosofische studiën aanvat. Een jaar is hij surveillant in het Jezuïetencollege te Gent, tot hij in 1907 naar de Kwango-missie wordt gestuurd. Drie jaar zal de onderwijzer-missionaris zich wijden aan de opvoeding van de zwarte jeugd, eerst te Kisantu, dan te Kipako en te Mpese.

In 1910 keert hij naar Leuven terug om er zijn theologische studies voort te zetten: hij wordt in 1913 tot priester gewijd, en kan in 1915 naar de missie terugkeren. Achtereenvolgens bedient hij de streken van Mpese, Ngidinga tot in de nabijheid zelfs van Ngowa. Vurig missionaris, gaf hij zich helemaal over aan zijn werk. Man van plicht, nauwgezet tot in de uiterste uitwerking van het detail, kende hij geen sparen van zijn jeugdige kracht. Het vermoeiende werk en zijn eigen intensiteit die hij daarbij aan de dag legde, moesten vroeg of laat zijn krachten en zijn gezondheid ondermijnen. Na vijftien jaar werk was hij in 1929 zijn krachten gaan herstellen in het vaderland. Doch na een verblijf van enkele maanden keert hij terug naar de missie, en wordt er eerst te Kisantu, daarna te Lemfu benoemd, waar hij in 1936 de functie van overste moet waarnemen. Hij blijft de onverpoosde werker, die van geen rusten wil weten; nochtans weet hij dat, sinds 1932, zijn longen ernstig bedreigd zijn: hij ziet zich genoodzaakt zijn apostolische bezigheden herhaaldelijk te onderbreken, maar hij doet het met een schreiend hart, omdat niemand zijn taak kan overnemen. Wanneer hij in 1937 haastig van uit Lemfu naar de Fomulac te Kisantu wordt overgebracht, is het hoog tijd. De dokters geven nog een weinig hoop, door een mogelijk herstel in het vaderland. Hij scheept in op 22 september 1937, doch hij mag het vaderland niet bereiken. Hij sterft op zee op 1 oktober 1937, ter hoogte van Sierra-Leone.

« Krachtig van lichaamsbouw en gestalte,
» krachtig van blik en stem, van handgreep
» en stap, van zenuw en gebaar... krachtig van
» wil in zijn noest werken en doordrijven...
» geheel aan zijn taak en zijn plicht gegeven,
» algeheel tot het angstvallige toe ». Dat was het getuigenis dat zijn oversten bij zijn afsterven over hem schreven.

Werken van P. Moris, *Missions belges de la Compagnie de Jésus*, 1909, p. 438; 1910, pp. 128, 281; 1911, pp. 268, 458. — *Bode van het Heilig Hart*, 1911, blz. 225.

4 maart 1953.
C. Depoorter S. J.

Jezuïetenmissies, 1937, blz. 241; 1938, blz. 324. — *Échos de Belgique*, 1937, pp. 46-48. — *Revue missionnaire*, 1937, p. 445. — Janssens et Cateaux, *Les missionnaires belges au Congo*, p. 357.